



BOUSOVÁK

Dvuměsíčník ♦ Ročník 61 ♦ číslo 3/2025

Zpravodaj města Dolního Bousova

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

po mimořádném květnovém čísle Bousováku, který jsme kompletně celý věnovali 80. výročí ukončení 2. světové války na dolnobousovsku, přichází číslo klasické plné informací ze života a dění v našem městě a místních částech. Rád bych se ještě vrátil ke květnovým dnům v našem městě, které jsme si připomněli myslím velice důstojně. Nejprve proběhla v úterý 6. 5. v prostorách městského úřadu beseda, která nám připomněla události z května 1945 v našem městě. Zasedací místnost se naplnila návštěvníky, kteří měli možnost si prohlédnout dobové fotografie a vyslechnout si zážitky posledních žijících pamětníků tehdejších událostí. Ve středu 7. 5. podvečer proběhl pietní akt na místním hřbitově, kde byly odhaleny pamětní desky se jmény obětí 2. světové války. Děkuji všem, kteří zavítali a uctili památku padlých a připomenuli si tragické události té doby. Děkuji také za vystoupení pěveckému sboru Stojmír-Bendl a za účast členů oddílu skautů a spolku SPVH Sever 2013, kteří drželi čestnou stráž. Vyvrcholením oslav byl ve čtvrtek 8. 5. tradiční Vojenský den v areálu v Brížkách. Jako každoročně byl ve spolupráci města a spolku SPVH Sever 2013 pro návštěvníky připravený bohatý program a nejenom tomu bylo i letos. Děkuji za výbornou spolupráci se všemi členy spolku, což vždy dokazuje vysoká návštěvnost této akce. Po ukončení akce se část eskorty spolku, oddílu skautů a zástupců města zúčastnilo pietního aktu na Pyrámu v Horním Bousově, kde si společně s občany obcí Horní Bousov a Přepěj připomněli tragické události v těchto místech z května 1945.

/pokračování na straně 5/



Účastníci VU3V navštívili piaristickou knihovnu v prostorách archivu MB.

Studenti Virtuální univerzity třetího věku jsou aktivní

Letošní nabídky dolnobousovské knihovny ke studiu genealogie využilo celkem 23 studentů. Ti absolvovali šest velmi zajímavých přednášek a postupně i šest testů zaměřených vždy k určitému tématu. Nakonec čekal studenty velký závěrečný test, který všichni zvládli s přehledem a uzavřeli tak letní semestr.

A protože téma genealogie a tvorby rodokmenu je velmi široké a čím víc se člověk dostává do hloubky, tím více otázek se otevírá, snažili jsme se alespoň na některé z nich získat odpověď návštěvou archivu a přednáškou o archiváliích.

Mladoboleslavským archivem, který je součástí Státního oblastního archivu v Praze, nás provedl Mgr. Jan Juřena, zkušený archivář. Ukázal nám badatelnou, vysvětlil nám, jaké služby archiv zajišťuje, jakých materiálů je možné při hledání svých předků využít. Dověděli jsme se také, odkud byly veškeré písemnosti do Mladé Boleslavi přivezeny a kde byly uloženy dříve. Navštívili jsme i prostory, kde se veškeré nově získané písemnosti třídí a odprašují. K tomu slouží speciální zařízení.

/pokračování na straně 16/



Beseda o událostech v Bousově v květnu 1945 – radnice 6. 5. 2025.



Pietní akt k 80. výročí ukončení II. sv. války – 7. 5. 2025.



Odhalení nové pamětní desky provedli J. Doškář, Š. Krýsl, M. Boček a M. Ječný.



Při pietním aktu u pomníku padlým z května 1945 u Pyrámu, promluvil i senátor Ondřej Lochman – 8. 5. 2025.



Vojenský den – na ukázkou simulace boje se zaplnila stráň.



Vojenský den v Dolním Bousově V Bržkách – 8. květen 2025.



Poslední dubnové pondělí byla přednáška univerzity 3. věku v režii archiváře a historika pana Karola Bílka. Ten nás seznámil se základními materiály, z nichž by měl rodopisec čerpat.



Účastníci VU3V navštívili archiv v MB, kterým je provedl zkušený archivář Mgr. Jan Juřena.

V modulové učebně proběhl seminář Práce s AI pod vedením A. Kišše



Čarodějnice 2025 Dolní Bousov

V sokolovně se představilo Divadýlko na dlani z MB



Probíhá pokládka fólie na dno městského koupaliště



Stavba venkovního pódia za infocentrem pokračuje dle plánu



Střehom - opravy povrchů místních komunikací byly dokončeny



V areálu fotbalového stadionu se dokončuje stavba skateparku



Vlčí Pole - fa Svoboda začala bourací práce na vodní nádrži



Koncem května mělo podium již velkou část střechy

Slovo starosty

/dokončení ze strany 1/

Probíhající projekty

Nyní mi dovoluete se vrátit do současnosti a poinformovat o dění v našem městě a v místních částech. Naplno běží stavební sezóna a práce na naplánovaných investičních akcích pro letošní rok. Jedná se zejména o dokončení prací v areálu **koupaliště**. Do konce měsíce května by měla firma Polymontas s r.o. Jablonec nad Nisou dokončit instalaci bazénové fólie tak, abychom mohli následně koupaliště začít napouštět. Práce běží podle časového harmonogramu. Zástupci firmy Jazako s r. o. Dolní Bousov dokončují instalaci zábradlí u vstupu do koupaliště a dalších bezpečnostních prvků. Zbývá dokončit drobné úpravy v okolí koupaliště a koupací sezóna může po roční pauze být zahájena. Nyní zbývá si přát pouze slunečné dny... Komplettní rekonstrukce koupaliště je financována z rozpočtu města.

Dalším volnočasovým projektem, který byl dokončen a předán do užívání, je vybudování nového **Skateparku** v areálu fotbalového stadiónu. Jedná se o sestavu pro skateboarding, freestyle bmx, in-line brusle a freestyle koloběžky. Sportoviště je určeno pro všechny věkové kategorie dětí i dospělých. Všichni uživatelé by se měli řídit provozním řádem, který bude vyvěšen u vstupu do skateparku a dodržovat bezpečnostní pokyny. Děti do 10 let mají zakázáno využívat park bez dozoru osob starších 18 let. Doufám, že všichni uživatelé budou k sobě ohleduplní a užijí si zábavu a adrenalin a nebudou zařízení ničit a demolovat. Areál vybuvovala firma PARKPILOT – Zdeněk Kotyza z Vamberka. Tento druh sportoviště v našem městě chyběl. Splnil se tak sen a přání zejména našich nejmladších spoluobčanů. Projekt je kompletně financován z rozpočtu města.

Další stavbou, která běží, je **výstavba kamenného pódia** pro pořádání venkovních kulturních akcí v prostorách zahrady za infocentrem. Hrubá stavba z pískovců, které byly použity z původní stavby hospodářského stavení, je téměř hotová. Zbývá položit střešní krytinu, vyspárovat pískovcové stěny, doplnit dřevěné schodiště u vstupu na pódiu a zrealizovat elektroinstalaci. Poté budou následovat terénní



úpravy v okolí budovy a výsadba zeleně. Práce provádí firma VK stavby Pavel Vacek Dolní Bousov.

Drobnou stavbou lze nazvat **rekonstrukci schodiště** za domem s pečovatelskou službou, které propojuje volnočasový areál V Brízkách a koupaliště. Staré, nevzhledné a nebezpečné schodiště bylo odstraněno a bylo vybudováno nové a bezpečné. Na realizaci bylo použito dubové dřevo z městských stromů, které byly určeny ke kácení z důvodu bezpečnosti. Práce provedla společnost BFGS Services s.r.o. Dolní Bousov. Prostor zbývá osázet veřejnou zelení, kterou zajistí údržba města.

Ve Vlčím Poli byla zahájena stavba **rekonstrukce požární nádrže**. Nádrž byla vypuštěna a odbahněna, byly odstraněny rozpadlé betonové stěny a původní zábradlí. Nyní se bude pokračovat na zpevnění všech stěn a vybudování nového nátoky a výpustě. Práce provádí firma Svoboda Dolní Bousov s r. o. Součástí projektu je i úprava okolí nádrže včetně zeleně a mobiliáře tak, aby prostor sloužil jako odpočinková zóna nejen pro občany místní části, ale i pro ty, kteří využijí přilehlou naučnou stezku, která vede podél nádrže. Stavba je podpořena dotací z programů Místní akční skupiny Český ráj a Pojizeří ve výši 1.330.000 Kč.

V místní části **Střehom** byla dokončena **rekonstrukce poslední místní komunikace**, která vede od obce Osek směrem k vodárně, včetně jejího odvodnění. Zbývá dokončit práce spojené s opravou propustků a přilehlých původních betonových patníků tak, jak navrhl památkový ústav. Obec Střehom je vedena jako památková zóna,

tím pádem musíme všechny práce koordinovat se souhlasem památkářů. Práce provádí firma Stavotrans Mnichovo Hradiště. Termín dokončení všech prací je do konce měsíce května. Celá tato investice je hrazena z rozpočtu města.

Stavby před spuštěním

Nyní se přemístíme do vedlejší místní části **Ošťovice**. Zde bude počátkem června zahájena **I. etapa výstavby nového vodovodu** pro občany této místní části. Práce bude provádět KVIS Pardubice a. s. Město na tuto stavbu získalo dotaci ze Státního fondu životního prostředí ve výši 1.334.879 Kč. Jakmile bude dokončena I. etapa, plynule na stavbu naváže II. etapa, která se týká samotných přípojek pro jednotlivé nemovitosti. O postupu prací v součinnosti se zhotovitelem budou občané včas informováni.

Nyní mi dovoluete poinformovat o stavu projektu **revitalizace náměstí** v našem městě. Během měsíce dubna byla zpracovaná zadávací dokumentace pro vypsání tendru. Podklady zpracovalo oddělení veřejných zakázek úřadu Středočeského kraje. Dne 16. 5. 2025 byla zadávací dokumentace zveřejněna pro podání nabídek. Termíny a harmonogram zahájení prací budou známy po výběru zhotovitele a podepsání smlouvy o dílo. Předpoklad je po letních prázdninách.

Plánované investice

Každý rok se vedení města pokouší podpořit plánované investiční projekty získáním dotačních finančních prostředků z různých zdrojů. Ani letos tomu není jinak. Zmíněné projekty oprava požární nádrže ve Vlčím Poli, vodovod Ošťovice, fotovoltaiky na střechy městských budov, revitalizace náměstí se nám podaří zrealizovat díky získaným evropským dotacím.

V těchto dnech připravujeme podklady pro podání žádosti o dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury na **vybudování nových chodníků na Zahrádkách** směr Trní a směr Markvartice podél krajských komunikací. V dubnu proběhla pracovní schůzka, kde jsme projekt představili a projekt byl fondem schválen a doporučen k podání žádosti o dotaci. Termín podání je do konce června. Vyhodnocení žádosti proběhne na podzim letošního roku.

Další žádost o dotaci, kterou máme podanou od února, je z fondů Ministerstva pro místní rozvoj na rekonstrukci a roz-

šíření **budovy sokolovny**. Zde žádáme celkem o 15 mil. korun. Vyhodnocení bude známo někdy na konci prázdnin, a poté se rozhodneme, jak bude projekt financován.

Naopak pozitivní informace dorazila z Ministerstva vnitra. Zde jsme v únoru podali žádost o dotaci na pořízení **nové cisternové automobilové stříkačky pro JSDH Dolní Bousov**. Vůz by měl nahradit stávající CAS z roku 1967. Žádost o dotaci byla úspěšná a město by mělo získat 5 mil. korun. Obratem jsme zpracovali žádost o dotaci z grantů Středočeského kraje na podporu hasičů na kofinancování projektu, kde bychom měli získat dalších 1,5 mil. korun. Celý proces má předem

nastavený časový harmonogram. Pokud půjde vše podle plánu, tak nové vozidlo by mohlo být k dispozici ve druhé polovině roku 2026.

Nyní bych se chtěl zmínit o neutěšeném stavu provozu a parkování před budovou domu s pečovatelskou službou. Byť je zde svislé a vodorovné dopravní značení, tak zejména v době výdeje obědů si zde dělá každý, co chce a dopravní značení většina vůbec nerespektuje. V případě potřeby příjezdu složek záchranného integrovaného systému nebo zásobování či jiných mimořádných událostí zde není zaručen bezpečný příjezd. Proto se město rozhodlo tento neutěšený stav řešit a za-

dalo zpracování projektové dokumentace na rozšíření parkovacích míst a dopravního řešení v tomto prostoru. Projekt bude zpracován do konce letošního roku a pokud bude stavebně povolen, bude zrealizován v roce 2026.

Závěrem mi dovoluji vás pozvat a zejména ty nejmenší na dětský den, který se bude konat 21. 6. v areálu V Břízkách. Letos s tematikou a podcastem „ZOO“. Jako každoročně je připraven zajímavý a bohatý program pro všechny děti.

Přeji vám klidný začátek léta

Miroslav Boček
starosta města



Po dlouhých jednáních s příslušnými orgány konečně vznikne v ulici V Lipkách nový přechod pro chodce, který budou moci využít jak občané, kteří míří na místní hřbitov, jak ti, kteří se chystají na koupaliště či některé další sportoviště v odpočinkové zóně. Součástí projektu bude i úprava prostranství a vybudování nových parkovacích míst v prostoru před koupalištěm.

Poděkování

Děkuji městskému úřadu za blahopřání a dárek mým narozeninám

Božena Skálová

Děkuji městskému úřadu za milé blahopřání k mým narozeninám

Libuše Kavalířová

„Každý slaví jednou v roce narozeniny...“, ale v životě jsou jenom jednou osmdesátiny. Děkuji městskému úřadu za blahopřání a milý dárek k mým narozeninám.

Ladislav Meszáros



Stáhněte si
mobilní aplikaci
Dolní Bousov

Kulturní tipy

1. 6. Výstava Tváře úmluvy CITES, fotografie ohrožených živočichů, potrvá v galerii Na faře až do 30. 6.

1. 6. Novým vláčkem do Kopidlna, odjezd 10.05, pořádá P. Bartková a MAS Český ráj

6. 6. KINO v knihovně, 19.00, promítáme film Saint-Exupéry

8. 6. Koncert Stojmír-Bendl, 18.00, na zámku Humprecht

14. 6. Výlet na Krocnu, sraz v 9.00 u rybníku Pískovák, pořádá P. Bartková a MAS Český ráj

21. 6. Otevřená SOBOTA v knihovně, 9–12 otevřeno pro veřejnost

21. 6. Dětský den v Dolním Bousově, 15.00, v areálu V Břízkách

29. 6. Kočovní divadlo pro děti, 17.00, v areálu V Břízkách

28. 6.–5. 7. Šrámkova Sobotka, festival českého jazyka, řeči a literatury

Aktuální informace a podrobnosti najdete na
www.infocentrum.dolnibousov.cz
a na plakátovacích plochách.

Krátce z Bousovska

Dubnové kulturní odpoledne v DPS. Stalo se již tradicí, že každý měsíc probíhá pod vedením Beatrice Albrecht, pražské zpěvačky a moderátorky, setkání známé kulturní osobnosti s našimi převážně nejstaršími občany v dolnobousovském DPS. Ne jinak tomu bylo v měsíci dubnu, kdy nás navštívil Jiří Ošlejšek, lidový básník a velký přítel již zesnulého knihkupce Vráti Ebra. Jiří Ošlejšek má na svém kontě pět sbírek básní, například Zelené volání, Veselé postřehy, Zelený domeček atd. Natočil 18 recitálů o přírodě, účastní se veškerého současného dění a přispívá svými názory do různých ranků. Každá doba má své bardy, kteří ať s větším či menším talentem glosují dobu ve svých verších. Takový je dnes i lidový básník Jiří Ošlejšek, který sám o sobě píše: „Nejsem slavná, známá celebrita a necpu se drze u koryta. Mé knížky jsou dílem zklamaného zoufalce a verše jsou reakcí na prodejné redakce. Knížky si vydávám sám. Na to snad právo mám.“

Provázela a zpívali Bea Albrecht a Jiří Hanuš.

R. Stránský

Den matek na Šolcově statku. Ve středu 7. května 2025, v předvečer státního svátku, se na Šolcově statku konala akce k nedělnímu Dni matek. Byl to vlastně workshop pro děti v doprovodu tatínek, babiček nebo starších sourozenců, koncipovaný k tomu, aby děti maminkám přichystaly překvapení k jejich svátku. V první dílničce si malí účastníci mohli vybrat z bohaté nabídky sadby (sazeníčky rajčat, paprik, bylinek a pokojových rostlin). Po výběru sazenice si zvolili květináček, jež vyzdobily tematickými samolepkami. Dno květináčku děti vyložily kamínky a ve dřevěných neckách plných zahradnického substrátu rostlinky zasadily. Když bylo hotovo, čekala druhá dílna s výrobou papírových přání. Inspirace visela všude kolem, na šňůrách z provázku mezi stromy byla kuličky připevněná autentická přáníčka od dětí pro maminky, nashromážděná za mnoho let z vlastních zdrojů. Nejoblíbenějším motivem bylo srdíčko stokrát jinak: nalepené z pestrobarevných kuliček z krepového papíru, nakreslené podle šablony a vybarvené nebo polepené lepicími pásečky v podobě "diamantů".

Aby neměl ani doprovod dlouhou chvíli, k dispozici byly informace s recepty o byli-

nách, které si děti mohly vybrat k zasazení. Nechybělo aloe vera, rýmovník, migrenovník, tymián, bazalka, meduňka, petrželka, pažitka nebo oblíbená agastáche. K prohlédnutí byly také knížky, například sbírka dětských perliček nebo poezie.

Odpoledne i večer bylo velmi chladno, přesto vládla příjemná atmosféra všeobecného tvořivého nadšení. Přišli nejenom místní, ale i Bousovští a další. Všichni, kdo akci připravovali a realizovali, i dospělí a dětská účastníci, byli více než spokojeni.

P. Bartková

Jaký je odkaz oslav výročí konce války?

Po nahlédnutí do mimořádného čísla „Bousováku“, věnovaného 80. výročí konce druhé světové války, mě překvapily aktivity a osudy obyvatel Dolního Bousova v posledních dnech války. A tak jsem dnes ze zvědavosti navštívil besedu k témuž výročí, pořádanou na městské radnici. I bez přestávky, celé dvě hodiny, jsem zaujatě sledoval a poslouchal poutavé informace kronikářů a osobní výpovědi přítomných svědků válečných událostí.

Nás, asi padesát účastníků besedy, nepřišli ohromovat váleční hrdinové svými chrabrémi činy a zásluhami. Přesto jejich prosté a autentické vzpomínky, snadno či obtížně vydolované z více jak osmdesátileté paměti, si zaslouží poděkování a uznání, přinejmenším za sdílení. Díky tomuto sdílení nezapomeneme. Na nebezpečí hrozbí válečných hrůz, nejen latentní, ale „díky“ probíhajícímu válečnému konfliktu za humny, dokonce na nebezpečí velice aktuální.

Z takovýchto besed bychom si měli odnést přinejmenším ten odkaz, že nestačí být pasivní k vývoji ve společnosti. Vždyť právě pasivita je hnojivem pro růst a množení agresivity a zla. Stejně tak jako jejich relativizace a ospravedlňování. Proto zvažujeme odpovědně, do číh rukou svěřujeme odpovědnost a kormidlo našeho parníku. Jestli to bude kapitán a důstojníci, kteří odvážně, více či méně úspěšně, problémy řeší a spolupracují v rámci civilizované flotily, nebo tací, co dovedou pouze kritizovat a populisticky slibovat nažehlenou košili, bez ohledu na děravý kabát, a maskují název Titanic (nebo Aurora?).

Jiří Mrzena

Výlet ke vzorovému mokřadu Českého ráje.

První sobotu po Velikonocích se každoročně koná velká spousta zajímavých akcí. O to větší radost jsem měla z lidiček, kteří přijeli na tu mou, na výlet do Nepřívěče, ke vzorovému mokřadu Českého ráje. Den byl jako malovaný, sluníčko a modré nebe, tepla tak akorát na pěší chůzi. Vlak, do kterého jsme v Bousově přistoupili, měl oba vagóny plně obsazené turisty. Už jsme se báli, že jedou všichni s námi, ale v Libošovicích se náš počet ustálil na osmi dospělých a pěti dětech. V Nepřívěci jsme si pověděli o historii aleje lip a jírovců a o zvoničce. Všude visely plakátky, které zvaly na nepřívěckou pouť. Byla to vřdycy první pouť v kraji, letos připadla na 2. a 3. května.

Zastavili jsme se u požární nádrže, kde ještě před pár lety bylo možné vidět několik druhů čolků a různé druhy žab. Teď je nádrž bez vody. Nad obrázky jsme probrali zajímavosti ze života nejznámějších druhů ocasatých i bezocasých obojživelníků, ukázali jsme si jejich různá vývojová stadia, hovořili jsme o problematice jarních žabích tahů... Pokračovali jsme po ní cestou za Tanečkův háječek, kde se ve svahu nachází několik kaskádových tůň. Jsou budované tak, aby se voda, která odtéká z pole, pročišťovala v kořenech rostlin, jež jsou součástí zemních pásů mezi tůňkami. V tůňkách bylo velké množství vodních rostlin a okřehek, takže voda byla velmi studená. Podařilo se nám vylovit několik plovatek bahenních, larvy váček, vodoměрку bruslařku a velké množství různých larev jepic. V jedné z tůň byla snůška žabích vajíček. Z obojživelníků se nám podařilo chytit skokana štíhlého. Živočišům jsme samozřejmě neublížili, ale opatrně jsme je vypustili zase zpět do jejich přirozeného prostředí. V závěrečném žabím kvízu jsme si ověřili, co všechno jsme si z dnešní výpravy o obojživelnících zapamatovali. Zpáteční pěší cesta od hotelu Ort k soboteckému hřbitovu ubíhala velmi příjemně, mluvili jsme o významu mezí, remízků, stromů a mokřadů pro krajinu. Děti v potoce Sobotka dokonce zahlédly malé rybky. Někteří účastníci zůstali v Sobotce, někteří se vraceli vlakem ve 12.40, jak bylo plánováno. Zajímavé zjištění pro mě bylo, že za jízdenku z Dolního Bousova do Libošovic platím 20 Kč (PID plnocenná), kdežto ze Sobotky do Dolního Bousova mě jízdné stojí 23 Kč (Flexi základní jednosměrná).

P. Bartková

Připomínka konce války se vydařila

Osmdesát let od konce druhé světové války si Dolní Bousov připomněl s úctou několika akcemi. Všem předcházelo vydání mimořádného čísla Bousováku, které obsahovalo řadu textů z kronik obcí, osobních vzpomínek a faktů. V úterý 6. května se na radnici konala vzpomínková akce, jejíž součástí bylo promítání záznamu setkání pamětníků událostí v květnu 1945, které se uskutečnilo v roce 1995. Účastníci si mohli také prohlédnout historické fotografie, které shromáždili Jaroslav Bernart a Roman Stránský. A vyslechli si osobní vzpomínky Jiřiny Vackové, Jana Bartoně a Jaroslavy Bartoňové. Ve středu se uskutečnila tradiční pietní vzpomínka u hrobů padlých před bousovským hřbitovem. Projely Miroslava Bočka, soboteckého děkana P. Václava Nováka a Šimona Krýsla, zástupce Pražské židovské obce doplnily písničky spojených sborů Stojmír-Bendl. A pak již následovalo odhalení pamětní desky dolnobousovským rodákům a občanům, které provedli pánové Boček, Krýsl a Josef Doškář, syn jedné z obětí druhé světové války. Ve středu se na Školníšti uskutečnil Vojenský den – výstava dobové vojenské techniky, uniforem a zbraní, zakončená bojovou ukázkou, jejíž součástí byla i letecká bitva. Po skončení se část vystupujících odebrala do Horního Bousova, kde se u Pyrámu uskutečnil pietní akt u pomníku obětí bojového střetu dne 8. května 1945.

A jaké vzpomínky si pro účastníky úterní besedy vybavila paní Vacková?

„Narodila jsem se v Liberci. Můj otec byl železničář na dráze. Po vzniku protektorátu Čechy a Morava v roce 1939, české rodiny byly nuceny Sudety opustit. Moje matka pocházela z Dolního Bousova a tam jsme taky našli útočiště. Otec dostal práci výhybkáře na zdejší nádraží a posléze i byt ve strážním domku čp 291. Sourozenci tatkově žili ve smíšeném manželství (partner byl německý občan), proto zůstali v Liberci, tedy v „rajchu“. Naše možnost se s nimi setkat byla pouze na stanovených místech hraničního pásma. Byl rok 1941 a tatka zvolil Sychrov jako místo setkání. Se mnou, jako malou holčičkou, jsme vyšlapali do kopce k hranici. Tam zapocené holčičce dovolil svléknout kabát. A výsledek byl zápal plic a pohrudnice. Mojí životní záchranou byla rada pana Václavíka z Horního Bousova, který pracoval jako dělník na trati: Zabalte ji do tvarohu s cibulí. Tatka obcházel okolní vesnice a výměnou za poukázky (přídělové listky) na tabák sháněl tvaroh. Zabal skutečně pomohl, srazil vysoké teploty a vše dopadlo dobře, přežila jsem.

Škola v Dolním Bousově sloužila jako lazaret pro německé vojáky. Učení tedy probíhalo jak se dalo. V roce 1945 jsem byla ve 3. třídě Obecné školy a naší paní učitelkou byla Marie Hakenová (později Rejřfová). V té době jsme se učili ve škole v Horním Bousově. 5. května jsme se jako obvykle v poledne sešli u hospody Z Baráčku a odtud nás paní učitelka odvedla do školy. Ve 13 hodin začalo vyučování. Ovšem po poměrně krátké době se za dveřmi na chodbě ozval jakýsi šramot.

Otevřely se dveře a za nimi houf rodičů. Přišli si pro nás. V Praze začala revoluce. Doma jsem se pak dověděla, že ve 13 hodin přijel vlak bez velkého písmene V (jako Viktoria) na lokomotivě, ale s československou vlajkou a že Praha volá o pomoc. V době války jsme byli děti, malé i větší. Naši rodiče před námi poslouchali zahraniční rozhlas. Do rozhlasových přijímačů se potají namontovaly krátké vlny, které byly předtím povinně odstraněny. My děti jsme toto vše věděly. Ovšem nikdy nikdo nic neprozradil!!!

Skončila válka. U naší zahrádky za plotem u trati seděl jakýsi člověk. Snad v civilu. Objevila jsem ho s mým pětiletým bráškou. A on říkal: „Mám doma taky takového, ale nikdy ho neuvidím.“ K našemu údivu doplnil: „Nás nikdo nechce, domů nesmíme a nikdo jiný nás nechce.“ Pak se ztratil. Později jsem si uvědomila, že to asi byl vlasovec.“

Pozn. redakce: Vlasovci byli členové jednotky Ruské osvobozené armády (ROA) – bývalí generálové, důstojníci a vojáci sovětské armády, kteří se v průběhu druhé světové války postavili proti sovětskému (přesněji stalinovskému) režimu. Na konci války významně pomohli při osvobození Prahy a vzdali se Američanům. Ale po osvobození Američané vlasovce předali Sovětům. Řadoví vojáci tak skončili většinou v gulazích, velení pak na šibenici – tedy i Vlasov.

Miloslav Ječný

8. květen 1945 v Horním Bousově ve vzpomínkách

PROLOG

Následující příběh je skutečný. Udál se v květnu 1945, kdy naše rodina (matka Věra, bratr Pavel a já – Jiří) přechodně bydlela v Horním Bousově. Otec (v textu matka užívá rodinné oslovení tatíček) za námi dojížděl z Prahy. Bydleli jsme na statku u manželů Žertových (Vladimír Žert, nájemce statku hraběnky Dal Borgo – Netolické, „tetička“ Žertová a její

syn z prvního manželství Libor Vrána – ten se po válce oženil s matčinou sestřenicí Evou). Hlavním aktérem příběhu byl můj otec, ale události tehdy přímo zasáhly mnoho dalších obyvatel Bousova. Mým otcem byl doc. JUDr. Josef Klíma, dr. h. c., vše potřebné o něm lze najít ve Wikipedii. V prosinci 1932 ukončil studium Právnické fakulty UK doktorátem. V následujících letech odjížděl studovat k předním světovým

asyriologům (Asyriologie je věda, která se zabývá studiem starověké Přední Asie s důrazem na její tehdejší jazyky, jako je sumerština, akkadština.) do Itálie a Francie. V roce 1934 pak studuje v Německu u prof. Paula Koschakera.

Moje matka ve svých vzpomínkách Jak jsme prožili 2. světovou válku (sepsaných v letech 1994–1996, tedy 50 let po válce) popsala prožité události takto.

DEN HRŮZY A TRAGÉDIE NA PYRÁMU

Ještě jsme žili ve strachu, jak to dopadlo v Praze, když tu jsme také my zažili horké chvíle. Němečtí vojáci – ne už armáda – prchali zcela bezhlavě na západ, aby se dali zajmout od Američanů, ne od Rusů. Jednoho dne – už po kapitulaci Německa – požádal Libor pana Žerta, aby mu půjčil svou schovanou pušku, že se mládež chystá zabránit Němcům v útěku na západ a odzbrojit je. Starý pán kategoricky odmítl, také tetička se do toho vmísila a přikázala Liborovi, že nesmí ze statku. Tím mu vlastně zachránila život. Druhého dne bylo slyšet hukot tanků, pak nějaké rány z pušky a potom pořádnou ránu do stodoly. (Zůstala po ní v kamenném zdivu jáma v průměru asi 50 cm.) Pak někdo běžel zahradou a střílel na dům, zůstaly ve zdi jamky, ale do okna se netrefil. Skoro současně přišel voják s puškou do domu, prošel všemi místnostmi, ale jen zběžně, nic důkladně neprohlížel, v kuchyni při odchodu spatřil na míse vdolky, dva popadl a zmizel.

Hned potom jsme seběhli do sklepa, kde už byly ženy ze dvora, ale žádný muž, také naši muži zmizeli, nevěděli jsme kam, jen jsme se třásly strachy. Ale bylo slyšet ještě hodně výstřelů, a když nastalo konečně delší dobu ticho, odvážily jsme se vyjít ven. Konečně bylo slyšet vzdalující se burácení motorů. Stály jsme s tetičkou bezradně u okna a čekaly jsme na naše muže. Po delší době jsme je spatřily přicházet, tatíček, pan Žert a Libor se spíše ploužili, než šli, s pokleslými rameny. Když přišli nahoru, nejprve vůbec nemluvili, Žert a Libor neřekli ani později vůbec nic o tom, kde byli a co se s nimi dělo.

Když se tatíček trochu vzpamatoval z hrozného zážitku, vypravoval, jak je vojáci odvedli před prázdnou hospodu (celá ves byla v tu dobu liduprázdná, všichni utekli do polí nebo do křovin u příkopů), postavili je čelem ke zdi a chtěli vědět, co je to za ves, asi nějaká partyzánská buňka. Jejich velitel pohrozil, že obec srovná se zemí a dá zapálit. Tatíček mu řekl, že tu má rodinu a že by ji tady nenechával, kdyby tu byli nějakí partyzáni. Pak se domluvil s důstojníkem, že ten také studoval práva na lipské universitě a znal profesora Koschakera. (To ostatně znáte už od tatíčka, já jsem ty detaily už zapomněla. Což není divu, protože v takové chvíli ohrožení jsem jen děkovala Bohu, že se naši muži vrátili živi a zdraví.)



Autor článku v květnu 1945 u dvojjazyčné tabule s označením obce Horní Bousov. Jak je z fotografie zřejmé, za války HB spadl pod okres Jičín.

Pak někdo přišel s tím, že na Pyrámě (tak se říkalo křižovatce nad vesnicí) leží několik zastřelených a Němci že už odjeli. Protože jsem byla sestrou Červeného kříže, chtěla jsem vědět, zda jsou všichni mrtví, zda není někdo z nich ještě naživu a nepotřebuje pomoc. Zašli jsme tedy na ono rozcestí a tam leželo v řadě nad příkopem osm mrtvých a opodál ještě devátý, všichni byli zastřeleni a všichni už mrtví, u některých klečely ženy a plakaly.

Později jsme se dověděli, jak se to stalo. Na křižovatce hlídali tito chlapi, byli hlavně z Přepaři, a když se blížily tanky, mávali na ně, aby zastavily a vojáci vydali zbraně. Samozřejmě, že se vojáci nemínili vzdát civilistům, a jeli dál. Ti mladí hoši jim začali střílet do pneumatik, tak snad byly mezi těmi tanky také nákladní vozy, tanky pneumatiky nemají. Vozy se pak obrátily, vystřelily z děla (to byla ta rána do stodoly), vojáci vyskočili a hnali se za mladíky. Němci je našli, odvěkli je na rozcestí, postavili do řady a postříleli. Bylo jich devět. (Na pomníku je jmen dvanáct. U Pyrámě padli Bodi, Hrádek, Král, Mařan, Pelc, Rejzek, Žďánský, Smolík a Šebeň, svým zraněním později podlehl Förster, kterému se podařilo utéct. V obci byli zastřeleni Ságla a Tůma.) Týž den odpoledne projelo několik německých vojenských aut Bousovem od západu k vý-

chodu, hádali jsme, že se dověděli, že už i v západních Čechách je sovětská armáda na postupu.

(Pokud se týče hornobousovské kroniky, ověřoval jsem si, co je v ní napsáno. O mém otci a jeho jednání zde však není ani slovo.)

MÉ VZPOMÍNKY

Otec nám dětem o těchto událostech později povídal. Pokud si vzpomínám, vyprávěl nám, že se dále snažil přesvědčit německého důstojníka, že zastřelením civilistů teď na konci války již nic nezískají a že udělají nejlépe, budou-li se snažit co nejrychleji odejít na západ, neboť Rusové jsou již velmi blízko. Německý důstojník to zřejmě nakonec uznal, neboť řekl, že tatíček a ostatní mají štěstí, protože oni jsou vojáci německé armády, ale kdyby to byli vojáci SS, tak by se s nimi nebavili a postříleli by je všechny. Poté muže z Bousova nechali a odjeli.

JAK TO PROŽIL JOSEF KLÍMA

Ale po úmrtí (2012) otcovy druhé manželky (PhDr. Dana Klímová, CSc.) jsem v její pozůstalosti našel obsáhlé zápisky toho, co jí můj otec vyprávěl o sobě v časech, kdy se ještě neznali. Zde je můj opis jejího záznamu oněch událostí. Jedná se zřejmě o nejprsnější a nejpodrobnější dochovaný zápis.

Po dokončení studií v Praze jel mladý Josef Klíma ke studiu klínopisných práv v Lipsku (1934). Vyučuje tam mj. právní historik prof. Paul Koschaker, původem Rakušan. Seminář je mezinárodní. Je tam Fin, Polák, holandský žid, švýcarský evangelík, nějací Němci a Čech Klíma. Účastníci semináře se žertem nazývají soukrojenci (Milchbruder), tato solidarita lipských studentů platí všeobecně. Klíma ještě netuší, že mu to po jedenácti letech zachrání život.

A to bylo tak. Praha je koncem války bombardována; během známého kobercového náletu spojenců, který postihl zejména Vinohrady, hořela i střecha domu, kde mladí Klímovi bydlí. A manželka čeká třetí dítě. Starostlivý otec je odveze do Horního Bousova, kde normálně bývají v létě.

Když se situace po 1. květnu přiostrhuje a Němci na neklidné nálady obyvatelstva, tušícího blížící se konec války a dychtivého účtování s okupanty, reagují rozestavěním obrněných vozů na nárožích, Klíma se sebere a jede z Prahy za rodinou. A to je vlastně chyba a zároveň štěstí v nadcházejícím neštěstí. Neuvažil totiž, že vesnice Horní Bousov není nijak bezpečné místo – hned nad ní vede hlavní silnice směr východ – západ, mířící na Mladou Boleslav.

Místní přepadli německý augmenták a dychtivá mládež si rozebrala zbraně: nějaké lehké kulomety a také dva nebo tři panzerfausty. Postaví na silnici hlídku a za chvíli jde do tuhého. Blíží se německá kolona a horlivý mladík, který má představa o tom, jak válčit, jen z filmového týdeníku, zaklekne a panzerfaust odpálí. Netrefí se a Němci, profesionálové se šestiletou praxí, skupinku dobrovolníků snadno obkličí a přemohou. Protože nejde o uniformovanou jednotku, mládence na místě zastřelí. Jen jeden se zachrání, lehne si do osení a ve spěchu jej přehlédli.

Němci postupují podle svých regulí. Přepadení vojáků civilisty je kvalifikováno jako výpad partyzánů a nejbližší vesnice – Horní Bousov – je prohlášena za partyzánské hnízdo. Němci se samopaly prodou vesnicí a s křikem vyvádějí z domů všechny muže se zdviženými rukama na plácek před hospodou proti křížku na rozcestí. Klíma v pyžamu a se stopami holicího mýdla na tváři – je po ránu a právě vstal, že dojde pro mléko od sousedů – je mezi nimi. Stojí vpravo jako předposlední, proti němu kříží s Kristem a jemu prolétne hlavou, že by se měl pomodlit, co

nejdříve bude zastřelený. Pak se odhodlá k poslednímu pokusu. Jeden z postů, kteří je sem přivedli, stojí vpravo od něho. A tak se vzhopí a svým nejlepším akcentem, jakého je schopen, řekne: „Ich möchte mit Ihrem Kommandanten sprechen!“

Voják kývne na zbytek patroly, ať ohlídnou i právě křídlo zajaté skupiny (asi 15 až 20 mužů), a opravdu přivede velitele. Tomu nejspíš řekl, že nějaký Němec si s ním přeje mluvit. A rozvine se tato konverzace (německy): „Vy jste Němec?“

„Ne, jsem Čech.“

„Jak to, že mluvíte tak dobře německy?“

„Studoval jsem v Lipsku.“

„Ano? A co jste studoval?“

„Práva.“

„Práva? U koho.“

„U profesora Koschakera.“

„Já taky. Jsme kolegové. Rozumíte tomu, co se tu děje? Nahoře na silnici nás přepadli partyzáni a já tuhle obec musím podle regulí pokládat za partyzánské hnízdo.“

„Ne, to rozhodně není pravda. Byla to nejkřídlejší obec v Čechách a já jsem proto dovezl z Prahy svou těhotnou manželku s dvěma syny. Ta střelba u silnice, to byla příliš horlivá mládež kdoví odkud, která si chtěla nejspíš vyzkoušet zbraně, co někde ukořistili.“

„Věřím vám,“ řekne velitel a dá pokyn, že zajatci smějí dát ruce dolů. „Musíte mi to prominout, ale vaše krajany (Landsleute – užil tedy neutrálního označení) jsem dal už bohužel postřílet. Víte, žádná armáda na světě nesnese, aby po ní střelili civilisté, ještě ke všemu z našich vlastních zbraní. Řekněte lidem, že jsou volní, my jedeme dál. Máme úspěch. Kdyby to šlo, chtěli bychom se dostat do amerického zajetí.“ A ještě se ptá: „Wo sind die Russen?“

„Überall,“ odpoví Klíma. „Máte ještě kus cesty před sebou, ale Praze se v každém případě vyhněte. A nevěřte na nějaké partyzánské vesnice. Nejspíš je to všude podobné jako tady.“ Němci spěšně odtáhli a Klíma měl těžkosti. Což nevyjednával s Němcem? Je tedy kolaborant. Že zachránil třicetku chlapů od popravy, si v té chvíli neuvědomil nikdo. A tak se Klímovi sebrali a odjeli.

Rok po válce se Klíma sešel s prof. Koschakerem a vyličil mu příběh s anonymním lipským spolužákem. (Že

jsem se ho nezeptal, jak se jmenuje, litoval až do své smrti! Nenapadlo mne to a je to škoda. Tomu říkám právní citění! Být těsně před porážkou, v patách Rudou armádu, a dát si čas na vyšetřování, jednali se, či nejedná o partyzánskou vesnici.) „Nebýt vás,“ řekl ten Němec, „byli by muži podle regulí, jimiž jsem nucen se řídit, zastřeleni a vesnici bychom podpálili. Štěstí, že jste tu byl. Velmi nerad provádím podobná opatření.“

A tak chápeme proč prof. Koschaker, který zažil nacismus z blízka a viděl nespočet zrůdností, když se dozvěděl, že jeden z jeho žáků ve válce úplně nezvlčel a projevil dobrou vůli věc soudit a řídit se spravedlností, se po vyslechnutí příběhu rozplakal dojetím.

(Čechy tento příběh nedojímá. Německá povaha, která Němce nutí řídit se regulemi tak zvrácenými, že je třeba přesně podle předpisu postřílet za odvetu všechny muže a vesnici vypálit – tedy tak, jak Němci postupovali v Lidicích, v Ležákách, v každé druhé ukrajinské vesnici –, způsobuje, že důstojník si nezaslouží, aby mu byly přiznány nějaké zásluhy, že od toho po rozmluvě s Klímou pro tentokrát upustil.)

EPILOG

Mě na tomto příběhu fascinuje ta obrovsky šťastná osudová náhoda a dojmá mě otcova duchapřítomnost a odvaha? statečnost?, bez nichž by k této náhodě vůbec nedošlo.

Jiří Klíma

S Mgr. Jiřím Klímou jsem se osobně nesetkal, komunikovali jsme telefonicky a mailem. První informaci o něm jsem dostal od paní Jaroslavy Pickové – o letošních květnových dnech se ji snažil v Horním Bousově vyhledat, nepodařilo se mu to, ale získal na ni kontakt. Později jí poslal texty, z nichž jeden jste právě dočetli. Zda vše proběhlo přesně tak, jak je napsáno, dnes posoudit nelze – jediný místní pamětník, paní Picková, byla v té době čtyřletá. Vybavuje si ale z vyprávění svého otce, že mluvil o tom, že někdo ze dvora hovořil v onen osudný den s Němci. Prý nějaký adjunkt. Ve skutečnosti to byl otec autora textu Jiřího Klímy, který jako ani ne dvouapůlletý pobýval s rodiči a starším bratrem u manželů Žertových, nájemců hornobousovského dvora.

Miloslav Ječný

Již 120 let vedou Dolním Bousovem dvě železniční tratě

Před 120 lety byla dokončena místní dráha mezi Skalskem, Mladou Boleslaví a Sobotkou a naši předkové se tak dočkali vysněného, tehdy moderního, dopravního prostředku. V listopadu 1905 se tehdy konečně rozjely vlaky spojující mimo jiné i Dolní Bousov s centrem okresu Mladou Boleslaví s pokračováním do Skalska a tamním napojením přes Mšeno do Mělníka s přístavem na Labi. Trať vystavěla společnost Místní dráha Sudoměř-Skalsko-Stará Paka a doprava byla slavnostně uvedena do provozu v celém úseku až 24. září 1906.

Tehdy jsme byli součástí rakousko-uherské monarchie a státní správa v roce 1880 vydala zákon na podporu železnic nižšího řádu (tzv. lokálek). Ten „změkčoval“ stavební a provozní podmínky i daňové povinnosti, činil je tak levnějšími. Na mapě se to projevilo zahuštěním sítě drah. V tomto období se první železnice dočkal i Dolní Bousov, když byla v roce 1883 otevřena odbočka z tratě Poříčany-Nymburk, místní dráha Jičín, spojující Kopidlno, Dolní Bousov a Bakov nad Jizerou a sloužící hlavně k sezonní přepravě pro cukrovary.

Po roce 1892, kdy bylo možné na stavbu železnic získat i garantovaný úvěr Zemské banky, se objevují plány na propojení severočeské uhelné pánve v Obrnicích přes Mělník, Mladou Boleslav, Sobotku a Jičín se Starou Pakou. To už za nitky tahal sobotecký okresní tajemník, říšský poslanec, podnikatel a hlavně patriot Jindřich Gustav Maštálka. Pro cukrovar v Mělníce se buduje lokálka do Mšena, kde se na ní napojuje další do cukrovaru v Dolním Cetně, který již byl propojen přes Bezno s Chotětovem. Postupně krystalizuje vize tratě připojené v Sudoměři u Skalska přes bohaté Katusice a Bukovno do Boleslavi, kde byl cukrovar v Čejetickách. I průmyslové městečko Lomnice nad Popelkou toužilo po své železnici a právě díky panu Maštálkovi, který ustál i různé návrhy státních orgánů na zlevnění stavby, byl prosazen projekt, jak jej známe s drobnými změnami dodnes. Tedy mimo Jičín, který o připojení také stál, ale nebyl ochoten finančně přispět.

1. 3. 1904 byla udělena komitétu Místní dráha Sudoměř-Skalsko-Stará Paka, v němž byli zástupci z Mladé Boleslavi, Sobotky a Lomnice, koncese ke stavbě a provozu dráhy. Začal výkup pozemků (více než 126 hektarů) a vlastní stavba železniční tratě. Dokončení se proti plánům protáhlo, čekalo se na ocelové mosty mezi mladoboleslavskými nádražími. Slavnostní vlak do Sobotky přijel v neděli 26. 11. 1905. Lomnice si musela na první vlak ze Staré Paky počkat ještě půl roku a celá trať byla dokončena až v září 1906.

Kamil Brož

Oslavy a průjezd parní lokomotivy po trati MB-Sobotka a zpět jsou naplánovány na 13. září 2025.

Podrobněji o trati

Původní trať začínala ve stanici Skalsko odkud mířila do stanice Mladá Boleslav hl. n. V období druhé světové války byla trať rozdělena a začátek trati se ze Skalska posunul do Mladé Boleslavi. Počáteční úsek se stal součástí trati Mělník-Mladá Boleslav. Se zavedením jízdního řádu 2014-2015 se opět úsek ze Skalska stává součástí trati č. 064 a připojen je i úsek ze Mšena. S novým jízdním řádem, zavedeným na konci roku 2018, je ale trať opět rozdělena, a to na druhé straně – úsek z Lomnice nad Popelkou do Staré Paky je vyčleněn a označen číslem 046.

Z Mladé Boleslavi vede trať na přemostění trati 070 a do centra Mladé Boleslavi k nově vystavěné zastávce Ml. Boleslav město (rok 2003) a skrz město směrem do Dolního Bousova. Krajina je zde poměrně rovinná vlak nemusí překonávat žádná významná převýšení. V Dolním Bousově se kříží s tratí 063 z Bakova do Kopidlna.

Od Dolního Bousova se začne trať dotýkat zvlněné krajiny Českého ráje a míří do městečka Sobotka s jeho významnou dominantou zámek Humprechtem, který objíždí po patě kopce, na které zámek stojí. Krajina je dále dosti členitá, a tak vlak musí k některým zastávkám stoupat a zase klesat. Většina zastávek v tomto úseku je vhodná pro start nebo cíl výletu

do Českého ráje. To již trať míří ke stanici Libuň, kde se kříží s tratí 041 z Jičína do Turnova.

Z Libuně nastává pro vlaky nejtěžší úsek – pravděpodobně jeden z nejtěžších v regionu. Trať musí překonat tábořsko-kozákovský hřeben a hned od Libuně prudce stoupá směrem k Lomnici nad Popelkou. Úseky stoupání přesahují i 33 promile (úsek Cidlina-Kyje). Obecně se traduje, že stoupání dosahuje až 37 promile což je za hranici (35 prom.), kdy by měla být klasická kolej opatřena ozubnicí (jak je tomu např. na trati Tanvald-Harrachov). Prý je tento nedostatek v dokumentaci trati zamaskován, ale není tomu tak, jsou to pouze spekulace a pověry vycházející z poměrně těžkého zdolávání trati v lesnatých úsecích (listí na kolejkách).

Nejprve tedy trať vystoupá do stanice Kněžnice a Cidlina odkud začíná opravdové pekelné stoupání po úpatí hory Tábor přes zastávku Kyje na nejvyšší bod trati do Ploužnice (532 m.n.m). Odtud již trať prudce klesá do Lomnice nad Popelkou. Z Lomnice vede trať podhorskou krajinou malebného podkrkonoší, až do své cílové stanice a velkého železničního uzlu Staré Paky.

První slavnostně vyzdobený vlak dorazil do stanice 26. listopadu 1905 – a o den později začal i oficiální provoz dráhy na této části trati (Sudoměř-Mladá Boleslav-Sobotka). Úsek Sudoměř-Mladá Boleslav-Dolní Bousov byl vystavěn firmou Kress a Bernard z Prahy.

Zajímavost – zastávka Rohatsko

Z historického hlediska měla obec Rohatsko trochu smůlu, že leží v blízkosti města Dolního Bousova. V roce 1883 byla přes katastr obce nedaleko domů postavena trať z Kopidlna do Bakova nad Jizerou (č. 063), zastávka tu však postavena nebyla. Argumentováno bylo samozřejmě krátkou dochozí vzdáleností k nádraží v Dolním Bousově, která činí z obce 2,5 km, což v té době pro pěši byla vzdálenost zcela běžná a dostačující.

V roce 1905 byla přes katastr Rohatska vedena druhá dráha, a to trať ze Skalska do Staré Paky (064), taktéž na této

trati nebyla v obci ze stejných důvodů zastávka postavena. Obec je tak z jihu i severu „obklíčena“ kolejemi, přesto svou zastávku v té době nemá. A nezměnilo se to ani v dalších desetiletích, kdy byla několikrát zastupiteli obce požadována její výstavba.

Naděje svitla až po více než sto letech od výstavby první tratě a to v devadesátých letech 20. století – v té době docházelo k výstavbě malých jednoduchých zastávek, které přibližovaly dopravu obyvatelům menších obcí. A tak po poměrně složitých a nekonečných jednáních došlo v roce 1992 k výstavbě zastávky Rohatisko, nedaleko přejezdu v kilometru 32,3, na frekventovanější trati 064 z Mladé Boleslavi do Staré Paky. Výstavbu zastávky si však obec musela uhradit sama ze svého rozpočtu.

Zdroj: *Vlakregion Jičín*; <https://www.vlakregion.cz/trate/064/064.html>



Nádražní budova v Dolním Bousově na historické fotografii z časopisu *Svět železnic*, 2/2012

Roman Nejedlý a náš kraj

Jméno kantora a hudebního skladatele Romana Nejedlého (9. 4. 1844 Dětenice – 25. 2. 1920 Mnichovo Hradiště) patří dnes už jen do kulturní historie. Je zmiňován hlavně jako otec muzikologa, historika a politika Zdeňka Nejedlého (1878–1962). Ale jeho rod patří do našeho kraje. Narodil se v Dětenicích, do školy chodil v Osenicích, kde měl výborného učitele Josefa Foersteru (31. 12. 1804 – 28. 8. 1892), jehož první manželkou byla Anna Kocverová z Dolního Bousova (29. 6. 1811 – 2. 9. 1851). Začátky své učitelské dráhy spojil Nejedlý s Mnichovským Hradištěm a s Bělou pod Bezdězem. Jeho příbuzní žili a někteří dosud žijí v Sobotce (Božena a Jan Jůvovi), v Dolním Bousově, ve Vlčím Poli (Karel a Albína Šolcovi) nebo v Mladé Boleslavi.

Nedávno, při pořádání archivního fondu Romana Nejedlého v Masarykově ústavu a Archivu Akademie věd České republiky objevila PhDr. Hana Kábová zajímavé drobné rukopisné podklady k mladým létům Romana Nejedlého. Ten ve své rukopisné autobiografii také vzpomínal, jak se jako mladý podučitel snažil odejít z Bělé pod Bezdězem na lepší místo.

Na Sobotecku se po polovině 19. století brzy po sobě uvolnila na školách dvě místa řídících učitelů. Nejprve v Sobotce odcházel roku 1866 do penze dlouholetý vážený kantor František Kendík (1795–1874), brzy poté zemřel 29. prosince 1868 dolnobousovský řídící Jan Karban (*1812). Roman Nejedlý se o tato místa zajímal, ale nevyšlo to. V Sobotce nastoupil Antonín Vojtěch Sakař (1835–1920), výborný hudebník, kulturní pracovník a historik města; v Dolním Bousově dostal roku 1869 přednost rodák z Drštěkryjí, nevýrazný Josef Chochol. Na další uvolněné učitelské místo v Sobotce po Arnoštu Krajczovi (odešel roku 1867 do Turnova) úspěšně kandidoval Nejedlého kolega z Bělé pod Bezdězem Jan Václav Smrž (14. 5. 1835 – 16. 3. 1921). Ten se pak v roce 1873 stal řídícím učitelem v Dolním Bousově, neboť Chochol přesídlil na Moravu až do Frenštátu. Mezitím opustil zdejší školu roku 1867 i dlouholetý učitel a kulturní pracovník Antonín Karásek, který zaujal místo řídícího učitele v Libošovicích. Jeho manželka Amálie (10. 10. 1830 – 1. 1. 1856) pocházela z rodu osenických kantorů Foersterů (její matkou byla Anna roz. Kocverová – viz výše).

Nevíme, proč nebyl úspěšný Roman Nejedlý. Vždyť si dovedl najít mocné příznivce. Např. 3. 10. 1869 poděkoval za podporu své kandidatury řediteli kosteckého velkostatku Janu Beitlerovi (1844–1894), s nímž se pravděpodobně znal z Bělé, odkud Beitler pocházel; o přímlovu žádal roku 1869 i starého dolnobousovského faráře Jana Nepomuka Kolátora (1790–1872), rovněž rodáka z Bělé pod Bezdězem (MÚA AVČR, fond Roman Nejedlý, inv. č. 57 a 107). Jistě se přimlouval i libošovický farář Vojtěch Beitler (1831–1886), zprvu dolnobousovský kaplan, bratr kosteckého ředitele. Ale to se již roku 1871 přihlásila Litomyšl, kde Nejedlý strávil celý další kantorský a skladatelský život. Až na penzi se přestěhoval do kraje svých předků; zemřel v Mnichově Hradišti.

Bylo by jistě zajímavé sledovat, jak by se utvářel hudební život našeho kraje, kdyby ho vedli a organizovali dva výborní kantorři a hudebníci, v Sobotce Antonín Vojtěch Sakař a v Dolním Bousově Roman Nejedlý... Ale k tomu nedošlo, zůstává jen ono pověstné kdyby...

Karol Bílek

Výstavu pro Ludmilu v Pluhárně a odborné přednášky

Až do 31. července 2025 probíhá v kulturním a komunitním centru Pluhárna v Mladé Boleslavi benefiční Výstava pro Ludmilu s podtitulem Čas vrátit péči. Výstava je součástí charitativního projektu Kalendář pro Ludmilu a jejím cílem je podpora činnosti Domu Ludmila ve Veselé – místa, kde senioři prožívají každý den v prostředí důstojnosti, bezpečí a laskavé péče.

Výstavu doprovází cyklus odborných a praktických přednášek, které nabídnou prostor pro sdílení zkušeností, rady i otevřený dialog o možnostech péče o seniory:

► **úterý 3. června, 16:30–18:00: Podpora pečujících I. – Jak se neztratit v systému pomoci**

Seznámíme vás s dostupnými sociálními a zdravotními službami ve vašem okolí. Poradíme, kde hledat pomoc, jak žádat o příspěvek na péči

a na koho se obrátit, když je péče o blízkého těžká. Nejste na to sami – podpora existuje.

► **úterý 10. června, 16:30–18:00: Podpora pečujících II. – Péče v praxi a jak si ji usnadnit**

Vyzkoušíte si přesun z postele na vozík nebo z auta do vozíku, osaháte si pomůcky a naučíte se, jak pečovat bezpečně. Praktický workshop ukáže, jak si doma péči usnadnit – fyzicky i psychicky.

► **čtvrtek 12. června, 9:00–11:00: Pečující zaměstnanec: Problém, nebo příležitost k posílení vztahů ve firmě?**

Přednáška pro personalisty a vedoucí pracovníky ukáže, jak podpora pečujících kolegů pomáhá udržet pracovní sílu a vyvažuje neformální a odbornou péči. Zároveň otevírá cestu k dlouhodobé spolupráci se sociálními službami.

► **čtvrtek 12. června, 17:00–18:30: Výživa seniorů: Jak předejít podvýživě nebo nechutenství**

Přednáška přináší praktické rady, jak podpořit výživu seniorů doma i v péči. Povede ji Mgr. Marek Křibík, DiS., ředitel společnosti Nutriční péče.

► **úterý 19. června, 16:30–18:00: Paliativní péče – O blízkosti až do konce**

Jak být nablízku, když dochází síly? Promluví zdravotní sestry a Kamila Sedláková, zakladatelka organizací Malyra, Spokojený domov a Dům Ludmila, které společně v regionu tvoří propojený systém péče v našem regionu. Povídání o doprovázení může být lidské – a nemusí být jen smutné.

tým Domu Ludmila



Alarm už není jen na hlídání

Žijeme ve světě, kde každý den se odehrává nějaká životní situace. Kdy dochází k radostem jakéhokoliv charakteru, ale také, jak je to bohužel na světě zařízené, jsou i životní situace, které si nechce nikdo připustit, že mohou nastat. Jednou z nich je i návštěva našeho domova nezvanými hosty. Kdo by o takovouto příhodu stál? Asi nikdo... Je to bohužel daň za dnešní dobu. Proto je třeba to, co máme, chránit jakýmkoliv legálním způsobem. Někdo si pořídí psa, někdo dva a někdo si chce dům zabezpečit alarmem, který v dnešní době je zařízením, které umí mnoho užitečných služeb, které jsou v dnešních domácnostech, dá se říct, běžné. Dnešní alarmy tedy jsou již plně komfortní multifunkční zařízení, která umí například řídit zalévání zahrady, topit, chladit, hlídat vozidlo, hlídat dění okolo bazénů, či otevírat garážová vrata. Většinou si pořizujeme alarm proto, abychom ochránili svůj domov a jeho okolí a okamžitě zjistili dění v našem domě a kolem něj. Aby spolehlivě fungoval, musí jej namontovat profesionál. Samotný alarm, jak jsme zmínili, pouze ohlásí poplach. Vzniklý požár, unikající plyn, dobývající se zloděje nebo tekoucí

vodu přitom musí někdo fyzicky uhasit či zastavit. I když jste zrovna v práci, na služební cestě nebo na dovolené. Zajímavou funkcí pro starší populaci – seniory je komunikace pomocí „tisňových funkcí“, kdy tato osoba je vybavena přívěskem, či náramkem a na pouhé stisknutí tlačítka okamžitě osoby, které jsou telefonními čísly přiřazeny k hlášení, mají u sebe informaci, která je zaslána jako SOS od postižené osoby, či osoby, která se nachází v tísní (nemoc, možné napadení domova, ohrožení na životě atp.). Veškeré informace, které se odehrávají ve střežených objektech, uživatelé získávají různými zvolenými způsoby: SMS zprávou, GSM telefonním hovorem nebo LAN daty. Všechny informace jsou archivovány, a tak se v případě vážných problémů se dá dohledat, co se stalo a proč. Ne každý si bohužel uvědomuje, že i ten nejlevnější alarm bez trvalého dohledu a možnosti vyslat profesionální zásah, se dá přirovnat ke stříkačce bez hasiče. Cena za trvalý dohled je přitom jen zlomkem ceny za samotný alarm.

9 tipů na vykradení domu od profesionálních zlodějů

Nikdo neví lépe, co odradí zloděje od vniknutí do vašeho domu než zloději samotní. Navíc některé naše představy o tom, čeho se zloději stoprocentně bojí, nemají se skutečností naprosto nic společného. Z exkluzivního průzkumu, který si nechala firma JABLOTRON vypracovat u společnosti Perfect Crowd Research, vyplývají zajímavá fakta, která jsou cenná v tom, že pocházejí od samotných pachatelů – zlodějů.

1. Vykrádačky se odehrávají zásadně v noci.

O tomto faktu jsme tak nějak přesvědčeni všichni, vede nás k tomu selský rozum a nedostatek kriminální praxe. V realu ale záleží na tom, o jaký typ nemovitosti se jedná. Celé tři čtvrtiny dotazovaných zlodějů se jednoznačně vyjádřili tak, že by se do panelového bytu snažili vloupat zásadně přes den. Zcela jiná situace nastává, když je „cílem“ rodinný dům. Tam by tito profesionálové raději zavítali v noci. To proto, že v domě, v němž spí jeho majitelé, bude zcela jistě vypnutý alarm (alespoň si to dotazovaní zloději myslí).

2. Vykradou nás maximálně v době, kdy budeme na dovolené. Z průzkumu ale vyplývá, že rčení „příležitost dělá zloděje“ je zcela pravdivé: 75 % pachatelů uvádí, že se setkávali s lehkomyšlnými a extrémně neopatrnými oběťmi. Prostě si všimli pootevřeného okna – a trestný čin byl na světě. Jako další chyby zmiňovali otevřenou ventilaci nebo klíče od auta pohozené na stole, případně klíče od bytu, které majitel domu nechal ležet v autě. Často se do domu dostali i kvůli neuzamčenému zadnímu vchodu. Možná se usmějete, ale nejednou majitelé nechali klíč pod rohožkou či v květináči.

3. Máme zamčeno a zloděje si určitě někdo po chvíli všimne. To by bylo možné v případě, kdyby vniknutí do objektu dnešním pachatelům zabralo nějaký čas. Dotazovaní zloději však tvrdí, že se přes běžně používané zámky, normální dveře a objekt bez elektronického zabezpečení dostanou do dvou minut. Ano, čtete dobře.

4. Máme zatažené žaluzie a sousedi nám dům/byt pohlídají. Tak tady jste taky úplně vedle. Přítomnost lidí ve vedlejším rodinném domě zloději nepovažují za žádnou překážku. Stejně tak žaluzie. Naopak přítomnost hlídacího psa – ať už na zahra-

dě, nebo v bytě – už určitému procentu pachatelů vadí a od vniknutí je odrazuje. Ani pes však dle jejich názoru není stoprocentní zárukou ochrany před vloupáním. Drzejší pachatelé tvrdí, že jde o velikost psa a taky o to, že se se zlodějem většinou skamarádí. Možná mu zloděj dokonce přinese dobrůtku a pohládí ho.

5. Zloději si tipují cíle podle viditelných znaků. Zkoušeli jste se vžít do zloděje? Pravda je taková, že za nejjistější tip na vykradení zloději považují echo od svých známých. Na druhém místě uvádějí plnou poštovní schránku. No a auto před domem? To je rozhodujícím ukazatelem pro pouhých 4 % dotázaných pachatelů. Zajímavým zdrojem tipů je i Facebook, kde se majitelé nemovitosti často otevřeně baví o tom, kdy pojedou na dovolenou a jak dlouho na ní budou pobývat.

6. Hlavně když zloději nevidí dovnitř. Tomuto „zabezpečení“ věří řada majitelů nemovitostí. Když přece zloděj neuvidí, zda je uvnitř něco cenného, nebude riskovat vniknutí. Pravda je opět zcela jiná. Většinu dotazovaných zlodějů od vloupání nijak neodrazuje fakt, že nevidí svůj potenciální lup.

7. Máme alarm, není, čeho se bát. Zde je třeba si vysvětlit, že existují alarmy, které majitelé nenechají napojit na pulty centrální ochrany. Často může jít i o neprofesionální zařízení, která na ně ani napojit nedají. Takových se řada zlodějů nebojí. Jen třetina dotazovaných zlodějů by ukončila vloupačku poté, co by v bytě zjistila přítomnost alarmu. Když je však alarm napojen na pult centrální ochrany, většina zlodějů tvrdí, že by okamžitě vyklidili pole.

8. Zloděj dnes necestuje. Dnešní moderní metody, bohužel pro majitele objektů, jsou jednoduchou tipovačkou. Že nevíte, o čem je řeč? Ale určitě ano – internetové mapy ve 3D provedení, panorama atd.... pokud se nějakému „zájemci“ líbí objekt, potom vyráží na místo a zjišťuje realitu, zdali dům má nějaké jištění či nikoliv. Jak se pohybují vozy u objektu atd.

Co říci závěrem. Pořídte si alarm napojený na pult centrální ochrany, nebuďte lehkomyšlní a nenechávejte zlodějům hozenou rukavici. A nevěřte chimérám. Zloději jsou často o krok i o dva před naším selským rozumem.

*Autor: Richard NOCAR;
člen skupiny JABLOTRON ALARMS a.s.*

VYMĚŇ STAROU ZA NOVOU

Od 1.6.2025 spouštíme ve spolupráci s JABLOTRON ALARMS a.s.
ŠROTOVNÉ na výměnu zabezpečovacích zařízení instalovaných u vás před rokem 2012.

Jakých zařízení se tato akce týká:

- CJ - 91 z roku 1991
- JA - 50 z roku 1994
- JA/JK - 60 z roku 1997 (řada PROFÍ)
- JA - 80 z roku 2007 (řada OASIS)
- A jiných výrobců (PARADOX, SELAX, ...)

Proč jsme s tím přišli:

Uvedená zařízení již nemají servisní podporu a podle platné legislativy EU výrobce 7 let od ukončení výroby nemusí dodávat náhradní díly.

Za co měníme:

Uvedená zařízení měníme za řadu

- JA - 103KR
- JA - 107KR
- MERCURY

Kolik to stojí:

Klient hradí POUZE náklady na materiál. Montáž a návrh jsou ZDARMA.



35 let JABLOTRON a.s.

Richard Nocar

Tel. 774 040 471

@ alarmyprodomy@seznam.cz

ALARMYPRODOMEY

JABLOTRON

Čarodějnice v MŠ. 30. dubna se všechny děti a paní učitelky proměnily na čarodějnice a čaroděje. Společně jsme se vydali na čarodějnický průvod městem. Řekli jsme si čarodějnické básničky, zazpívali písničky, kouzlili a čarovali a nechybělo ani oblíbené prolétnutí na koštěti.

Radka Jenčková

Školák je opět zlatý! Po loňském malém odskočení na druhé místo jsme letos už poněkolkáté obhájili zlato v krajské soutěži o nejlepší školní časopis Školní časopis roku 2025. Slavnostní vyhlášení výsledků se konalo v nových prostorách Vyšší odborné školy publicistiky ve Spálené ulici v Praze. V Praze se vyhláší výsledky pro kraj Liberecký, Ústecký, Středočeský a Prahu. Letošní účast byla hojná, porota hodnotila celkem 124 periodik v kategoriích časopisy 1. stupně, 1. a 2. stupně a 2. stupně základních škol a časopisy středních škol. Slavnostní vyhlášení moderovali studenti „Publicistiky“ a byli skvělí. I workshopy, které následovaly po vyhlášení vítězů, vedli studenti. Ze sedmi nabídek si redaktoři vybírali podle svých zájmů

a preferencí. Zástupci naší redakce zvolili téma Rozhovor – zážitek ze setkání, kde se učili, jak psát rozhovory, které budou vtipné, a jak získávat informace, workshop Jak na správný background poskytl návod, jak zlepšit natáčení videí a jejich vizuální stránku. Setkání s názvem Kouzlo fotografie nabídlo, jak pořídit kvalitní fotku, i několik základních pravidel pro dosažení opravdu kvalitních fotografií. Takže teď už jsou z Nelinky Havelkové, Tonika Škorpy, Adama Havelky, Aničky Jinochové a Patrika Kuntoše, kteří naši redakci reprezentovali, odborníci na daná témata. Oni také převzali ceny, letos to byly různé časopisy a knihy. Redakce také získala roční předplatné časopisu Svět na dlaní. Zatímco se žáci účastnili workshopů, jeden byl přichystaný i pro vedoucí redakčního týmu. Své rady nám předala novinářka a pedagožka Jana Zbyňková, která nám poskytla i přehled hodnotících kritérií. A protože ke každému vítězství patří oslava, zamířili jsme, už klasicky, do cukrárny Světozor. Náš časopis Školák postoupil do celostátního kola, vyhlášení výsledků se bude konat na podzim v Brně.

Ingrid Mendlíková

Starší žáci prvenství neudrželi, mladší ano

Poslední turnaje Florbalové ligy volného času rozhodly o vítězích dlouhodobé soutěže. Starší žáci ZŠ Dolní Bousov svůj poslední zápas prohráli a první místo nezískali. Lépe se vedlo mladším žákům, kteří rozhodující zápas zvládli a obsadili první místo.

Starší žáci, turnaj Hodkovice 29. 3. ZŠ Dolní Bousov – Sokol Benátky 3:6 (1:3, 1:0, 1:3), Štěpán Pilař 2, Keller. Výhra by znamenala první místo, začátek zápasu se Bousovu povedl. Po vstřelení gólu ovšem družstvo přestalo hrát svou hru a třikrát inkasovalo. Ve druhé části přišlo snížení a na začátku poslední třetiny i vyrovnání. Ovšem vidina vítězství hráčům svazovala ruce i nohy, soupeř vstřelil tři góly a poslal Bousov na druhé místo tabulky. **Sestava:** brankář Matěj Bulíř – obrana Štěpán Pilař, Jakub Černožský, Jan Klimpera – útok Šimon Keller, Adéla Vodhánělová, David Hofrichter – Šimon Pilař, Filip Strnad, Adam Hercík – Eduard Černý, Tomáš Bajer, Šimon Jonáš.

V průběhu sezóny nastupovali: brankáři Matěj Bulíř (9 zápasů, 0 branek + 3 asistence), Vojtěch Karn (2, 0 + 0), obránci Štěpán Pilař, 11, 13 + 14), Jakub Černožský (11, 5 + 9), Michal Buriánek (7, 0 + 3), Jan Klimpera (11, 8 + 1), útočníci Šimon Keller (9, 20 + 9), Adam Hercík (9, 3 + 8), Šimon Pilař (11, 4 + 13), Tomáš Bajer (9, 3 + 1), Eduard Černý (9, 2 + 4), Filip Strnad (7, 6 + 5), David Hofrichter (5, 2 + 2), Adéla Vodhánělová (3, 4 + 2), Šimon Jonáš (7, 3 + 5), Ondřej Svoboda (3, 1 + 0), Boleslav Sobotka. Trenéři David Pilař, Jiří Keller, Jiří Jonáš.

Tabulka: 1. TJ Sokol Hodkovice 26 bodů, skóre 100:71. 2. ZŠ Dolní Bousov 24, 80:49. 3. TJ Sokol Benátky 21, 89:67. 4. SCP Český Dub 16, 64:77. 5. DDM Liberec 3, 41:110. V tabulce produktivity byl Šimon Keller pátý (20 branek + 3 asistence), Štěpán Pilař devátý (10 + 10).

Mladší žáci, Hodkovice 5. dubna. ZŠ Dolní Bousov – Český Dub 8:4 (4:2, 3:1, 1:1), Procházka 3, Vodhánělová 2, Pilař, Keller, Piša. Zápas s posledním týmem tabulka měl být snadnou přípravou na rozhodující bitvu, ale byl nečekaně vyrovnaný. Nakonec se ale projevila větší kvalita Bousováků jak ve hře, tak při střelbě. **ZŠ Dolní Bousov – Hodkovice 7:4** (2:1, 1:2, 4:1), Keller 3, Vodhánělová 2, Klimpera, Procházka. Před posledním zápasem sezóny měla obě družstva stejný počet bodů. Bousov začal jen s osmi hráči v poli – Bulíř a Hercík přijeli v půlce druhé třetiny. Hodkovice začaly lépe a ujaly se vedení. Bousov postupně hru vyrovnal a skóre otočil. Ve druhé třetině soupeř opět vyrovnal, pak Keller překvapil všechny zasunutím míčku do sítě zpoza brány. Soupeř reklamoval díru v síti, ale dlouhé hledání bylo marné – žádná tam nebyla. Začali jsme hrát lépe a soupeř neměl šanci. Pak začali úřadovat rozhodčí. Nejprve vyloučili našeho hráče za údajné řeči. Hodkovice ukázaly, že přesilovky umí a vyrovnaly. V poslední třetině jsme odskočili do vedení 5:3. Šest minut před koncem dostal náš hráč trest 2 + 2 minuty. Za faul. Ten nikdo neviděl, ale hodkovický hráč se tak dlouho svíjel na palubovce, až k němu

přiběhli všichni spoluhráči a rozhodčí vylučoval ...A trenérům vysvětloval, že nic neviděl, ale že se za to dávají 2 + 2 minuty. První přesilovku domácí využili, druhou jsme ubránili. A pak jsme přidali ještě dva góly a bylo rozhodnuto. Všichni hráči si vysloužili velkou pochvalu. **Sestava:** brankář Matěj Štěpánek, obrana Šimon Pilař, Jan Klimpera, Matěj Bulíř, Adam Hercík, Šimon Keller, útok Adéla Vodhánělová, Ondřej Procházka, Justýna Kellerová, Dominik Piša, Vendelín Nechvátal.

V průběhu sezóny nastupovali: brankář Matěj Štěpánek (12 zápasů, 0 gólů + 1 asistence), obrana Šimon Pilař (10, 5+11), Jan Klimpera (10, 6+3), Adam Hercík (11, 2 + 10), Matěj Bulíř (10, 5 + 4), Boleslav Sobotka (3, 2+2), Šimon Keller (12, 24+23 – hrál i v útoku), útok Adéla Vodhánělová (10, 26+14), Dominik Piša (10, 12+7), Justýna Kellerová (12, 4+2), Ondřej Procházka (6, 9+10), Vendelín Nechvátal (12, 7+7), Jan Karásek (4, 5+2). Trenéři David Pilař, Jiří Keller, Lukáš Vodháněl.

Tabulka: 1. ZŠ Dolní Bousov 32 bodů, skóre 109:50. 2. TJ Sokol Hodkovice 29, 91:54. 3. DDM Hrádek nad Nisou 27, 85:44. 4. TJ Sokol Nymburk 17, 79:75. 5. SK Osečná 10, 69:85. 6. DDM Liberec 6, 48:85. 7. SCP Český Dub 5, 53:112. Bodoování produktivity vyhrál Šimon Keller 47 bodů (23 + 24), třetí byla Adéla Vodhánělová 34 bodů (23 + 11).

Velké poděkování patří všem rodičům, kteří vozili hráče na turnaje a firmě MPZ MB s.r.o.

David Pilař

Knižní novinky

Tipy z městské knihovny:

Dětská literatura:

- ♦ **Julie a žralok** (K. M. Hargrave) Deseťletá Julie se s rodiči stěhuje na maják na jednom ze shetlandských ostrovů. Příběh o rodině, duševním zdraví a obdivu k přírodě.
- ♦ **Povídání o svatě Anežce České** (L. Rožnovská) Babička Anna vypráví svým vnoučatům příběh o životě svatě Anežky České.
- ♦ **Na ledě** (H. Grace) Romantický příběh o vysokoškolačce, která se věnuje krasobruslení a myslí si, že by se nikdy nezamilovala do hokejisty.
- ♦ **Vesmírníček, aneb, Usínáme s vědou** (P. Brož)
- ♦ **Winton nebyl sám** (T. Verecká) Komiksový příběh o pomocnících Nicholase Wintona, kteří se na počátku 2. sv. války pokoušeli zachránit židovské děti z okupovaných Čech.

Romány:

- ♦ **Čas vos** (A. Mornštajnová) Pomsta, nebo odpuštění? Román o moci minulosti a síle květin.
- ♦ **Před sebou neutečeš** (J. Boyne) Příběh ženy, která se musí vypořádat s hříchy minulosti i hrozbou přítomnosti. Nikdy nemluví o tom, jak po válce utekla z Německa a především nemluví o svém otci, veliteli jednoho z nacistických koncentračních táborů.
- ♦ **Pastevcovy zápisky** (F. Groessl) Strípky ze života ČSOP Libosváry. Strhující popis příběhů pastevců. Za svítání k vám zvolna zamíří vůdce Hádes se svým stádem jaků, za ohradou vyjí vlcí... I tak se žije v 21. století uprostřed Evropy.
- ♦ **Hate mail** (D. Marchetti) Romantický příběh o dvou dospělých lidech, kteří se sice znají už od dětství, ale pouze z dopisů. Dětské rivalství přejde do přátelství.
- ♦ **Takový hodný kluk** (S. A. Hornby) Román o sicilské mafii, která sice nestřílí, ale řídí ostrovní ekonomiku.

Studenti Virtuální univerzity třetího věku jsou aktivní

/dokončení ze strany 1/

Podívali jsme se do depozitářů, prohlédli si výstavku, která zachycovala prostory dnešního archivu před rekonstrukcí, kolegyně pana Juřeny nám ukázala i několik schránek na písemnosti, které se vkládaly např. do staveb či pomníků. Asi největším zážitkem pro všechny byla prohlídka piaristické knihovny pocházející z piaristické koleje v Kosmonosech. Založena byla v roce 1688 a fungovala zde téměř sto let, dokud si Mladoboleslavští nevymohli její přemístění do svého města. Tam piaristé provozovali gymnázium až do roku 1950. Knihovna obsahuje spoustu knih, které kdysi sloužily studentům jako učebnice a byly jimi skutečně hojně využívány. O tom svědčí i jejich opotřebovanost i to, že si tehdejší studenti do učebnic leckdy malovali nebo cosi vpisovali. Zajímavé také bylo prohlédnout si Komenského učebnici jazyků Orbis pictus i některé další knihy.

Poslední dubnové pondělí bylo věnováno přednášce archiváře a historika pana Karola Bílka. Ten nás seznámil se základními materiály, z nichž by měl rodopisec čerpat. Nejdůležitější jsou pro práci genealoga matriky, jak církevní, tak i veřejné. Církevní matriky byly digitalizovány a je možné je studovat z pohodlí domova. Základem je také znalost církevního místopisu, tedy působení jednotlivých farností. Dalším zdrojem poznatků jsou tzv. gruntovnice, které poskytují soupis pozemků.

Jsou uloženy v příslušných okresních archivech, vesnické ve státním oblastním archivu. Třetí možností, jak se dovědět něco o životě našich předků, jsou cechovní knihy. Poslouží tomu, kdo hledá seznamy mistrů, řemeslníků a učedníků. Neméně důležitými zdroji jsou také různé úřední knihy panské týkající se například placení daní. Důležité jsou i urbáře, což byly soupisy povinností poddaných, či seznamy rybníků, lesů a polí. Velmi důležitou a zajímavou pomůckou mohou být i sčítací archy. Sčítání lidu probíhalo v našich zemích už od 18. století, moderní varianta pochází ze století devatenáctého. Za důležitý mezník se považuje rok 1869. Tehdy bylo stanoveno, že se sčítání lidu bude provádět každých deset let. Mezi zdroje patří také písemnosti souhrnně označované jako náhodný materiál. Jsou to různé druhopisy, tedy písemnosti, které nejsou originálem. V závěru svého povídání nás pan Bílek pobavil mnoha zajímavostmi či legráckami, s nimiž se při práci s matrikami setkal.

Neméně důležité je pro rodopisce také porozumět textu a především ho dokázat přečíst. Někteří kněží psali krasopisně, o některých se to říct nedá. A tak se každý, kdo pracuje na rodokmenu své rodiny, musí obrnit trpělivostí a vyzbrojit pevnými nervy a spoustou času věnovaného studiu matrik. Odměnou mu pak bude přehled jeho předků sahající i deset či více generací do minulosti.

Ingrid Mendlíková

Čtenářská výzva

Letos poprvé jsem se zapojila do čtenářské výzvy ve zdejší knihovně. A jedná se skutečně o výzvu, protože čtenář musí najít čas a vyvinout i jisté úsilí, aby za celý kalendářní rok stihl přečíst 20 knih. Tituly mohou být jak z knihovny, tak i z vlastních zdrojů, například knížky, které čtenář našel pod vánočním stromečkem a tematicky do výzvy zapadají.

Pro mne bylo obohacující, že jsem se začala do knih, po kterých bych jinak nešla. Například výzva č. 20: Kniha, jejíž název obsahuje slovo dveře, mě přivedl k maďarské autorce Magdě Szaboové. Další výzva: Kniha, podle které vzniklo hudební dílo, mi odkryla žánr science fiction titulem Růže pro Algernon. Přečtení stojí za to. Knížka, která vyšla v originále mimo

EU pro mne znamenala jasnou volbu arménské spisovatelky Narine Abgarjanové. Už jsem od ní četla dvě knihy: *Tři jablka spadlá z nebe* a *Čtyři ženy a jeden pohřeb*. Nyní jsem sáhla po titulu *Jen žít*, který je naplněný povídkami o tom, jak válka mění

lidem životy... Je to velmi silné čtení, i přes autorčinu vrozenou laskavost a empatii. Možná v něčem podobné je Heřmánkové údolí od Hany Marie Körnerové, napsané podle skutečného příběhu ženy na pozadí druhé světové války a následného komuni-

stického režimu v českém pohraničí. I když svou čtenářskou výzvu nemám splněnou mezi prvními, jsem více než spokojená. Přeji všem čtenářům krásné chvíle s knihami (nejen) z naší knihovny.

Pavla Bartková

Zabezpečení autobusové zastávky v Dolním Bousevě

Lidé často neúmyslně způsobují volně žijícím zvířatům mnoho nástrah a nepříjemností. Patří mezi ně například různé druhy odpadů, odkryté sudy na dešťovou vodu, dráty vysokého napětí, ale i menší či větší skleněné plochy. V pátek 11. dubna jsme vyrazili na dlouho chystanou akci-zabezpečit prosklenou autobusovou zastávku "Přihonská" proti nárazům ptactva. Ročně tímto způsobem jen v ČR zahyne odhadem přes milion ptáků, podobně jako pod koly aut. Letící holub, červenka nebo třeba ledňáček nejsou schopni v rychlosti zaregistrovat, co je skutečnost a co jenom odraz ve skle. Na rozdíl od lidí mají ptáci oči po stranách hlavy a nejostřeji tedy vidí do stran. Nejvíce pozornosti za letu věnují prostoru kolem sebe a pod sebou – ne prostoru, který je před nimi. Ptáci nedovedou rozlišit co je skutečnost a co je její zrcadlový obraz. Do zrcadlové plochy ptáci zamíří v přesvědčení, že letí do bezpečí zeleně. Problém dělají prosklené rohy budov, zastávky, zimní zahrady, tiny housy (tzv. glamping), které mají často prosklenou celou stěnu a jsou posazené na samotě, přímo v přírodě. Největší riziko totiž nastává, když je prosklená plocha umístěná v zeleni, kde se pohybuje velké množství zvířat a ptactva, např. v parcích, v lese nebo na břehu řeky.

Jak tedy nejefektivněji pomoci? Šířit pravdivé informace. Jedna silueta dravce nepomůže. Nepohybující se silueta není pro ptáky reálnou hrozbou, jen pevným objektem, kolem kterého se snaží proletět. Ze všeho nejdůležitější je zajistit, aby ptáci měli možnost včas si prosklených ploch všimnout a bezpečně se jim vyhnout. K tomu slouží například barvy na sklo, samolepící fólie nebo samolepky nejrůznějších tvarů, barev i motivů – klidně i dravců, ale musí být maximálně 10 cm od sebe



a z vnější strany, jinak by v případě zrcadlení nebyly vidět.

Podrobně se této problematice věnuje ČSO (Česká společnost ornitologická). Na přehledných stránkách jsou k dispozici snadno uchopitelné informace, návody i materiály. Najdete zde rady, co dělat, když objevíte zraněného opeřence a jak mu nejlépe pomoci. V e-shopu Zelená domácnost jsou k mání nálepky různých tvarů a velikostí. Některé jsou i UV, to znamená, že pro člověka jsou téměř neviditelné, pro ptactvo naopak.

V Dolním Bousev jsme použili červené a zelené puntíky o průměru 5 cm. Získali jsme je zdarma od ČSOP Klenice. Tato organizace pomáhá zabezpečit zastávky na mnoha místech v okrese i ve městě Mla-

dá Boleslav. Před samotným vylepšováním jsme skla důkladně zevnitř i zvenku umyli. Práci nám ztěžoval silný studený vítr.

K lepšímu odhadu vzdáleností mezi jednotlivými puntíky posloužily kartonové šablony. Všichni se pustili do práce s vervou, a tak bylo brzy hotovo. Každá, i malá pomoc přírodě, má svůj hluboký význam.

Cestou zpět jsme stihli ještě hru: Co do přírody nepatří. Na předem připraveném úseku stezky si děti všimaly odpadků i přírodnin, které by se tam neměly vyskytovat. Než jsme je posbírali, vysvětlili jsme si, jak mohou ublížit zvířatům (například plastový provázek).

Pavla Bartková, Lenka Hejnová

Úklid po trase NS kolem Červenského rybníka

V deštivém odpoledni 25. 4. jsme se s jedenácti statečnými dětmi z kroužku vydali po trase naučné stezky Kolem Červenského rybníka. Cestou jsme sbírali odpadky. Přehlednost terénu znesnadňovala vysoká a mokrá tráva. Přesto jsme nasbírali dva pytle odpadu, který jsme vložili do kontejnerů na směsný odpad v Tovární ulici. Během několika zastávek jsme s dětmi probrali naše nejznámější

obojživelníky, jejich vzhled, typické chování a další zajímavosti. Věnovali jsme se také poznávání jarních rostlin, po cestě jsme našli a ochutnali medvědí česnek, česnekovou trávu a česnáček. Dokonce jsme objevili kvetoucí trs vlaštovičníku, některé děti už měly zkušenost, že se používá k léčbě bradavic. V Továrenských nádržích jsme pozorovali kachny s mláďaty a dvě husice nilské, které u nás

patří k invazivním druhům. U informačních panelů NS jsme si prohlédli vývoj chrousta, nad obrázky cukrové řepy jsme zavzpomínali na výlet do dobrovického cukrovaru a pod borovicemi jsme si zapívali místní starou lidovku: K Voštvicům dlouhá míle". Báječně se hodil i teplý čaj, který jsme měli s sebou.

Pavla Bartková

Bechov a Svobodín v 1. polovině 70. let

První polovina 70. let se v našich obcích vyznačuje množstvím úprav, oprav či zřízení nových objektů. Kronikář bohužel nezachytil žádné svátky či oslavy, žádné kulturní akce. Součástí každoročního zápisu je přehled narozených, oddaných a zemřelých, také se věnuje výstavbě nových rodinných domů a samozřejmě také politické situaci v zemi i ve světě.

Rok 1971

Počasí – V prvních dvou dnech nového roku přišly dvacetistupňové mrazy, které způsobily řadu nepříjemností. Zamrzala vodovodní vedení, těžkosti nastaly i v dodávce elektrické energie a plynu. Ale po dvou týdnech mráz povolil, takže se vše dostávalo pomalu do normálních kolejí. Léto se vyznamenalo tropickými teplotami.

Výstavba – „Byla zakoupena autobusová čekárna za 13 300 Kčs, ale úprava bude dokončena zjara 1972. U Fejkových v Bechově (za požární zbrojnicí) došlo k vybagrování dvou rybníčků pracovníkem Zemědělských staveb z Jaroměře, kterýžto podnik tou dobou ve zdejší katastru obce úpravu Klenice a odvodňování přilehlých pozemků prováděl.“

Rok 1972

Počasí – „V dubnu bylo zvlášť pěkné počasí, takže již 20. dubna rozkvetly třešně, ale na konci dubna se citelně ochladilo a jediný 7° mráz vše zničil, takže byl náš kraj úplně bez třešní, i ranější jabloně pomrzly v květu.“

Meliorace – „Následkem úpravy Klenice a odvodnění mokřých pozemků nastala určitá změna, takže celá část od Dolního Bouseva až k hájence V lukách místo luk byla oseta obilím. Při tom byl zlikvidován bývalý mlýnský náhon, čímž se vytvořil celek od silnice až ke Klenici. Tento náhon odnepaměti poháněl vodou dva mlýny v Dolním Bousevě, v Rohatsku, Bechově, Matrovicích a Březně.“

Požárníci – V roce 1971 složil funkci velitele po patnáctileté činnosti Jaroslav Dvořák, novým velitelem byl zvolen An-

tonín Prskavec. Kromě toho, že hasiči pořádali ples, zúčastnila se také dvě družstva mužů a družstvo žen okrskové soutěže v Rohatsku. Bechovští obsadili první i druhé místo a tím postoupili do okresní soutěže konané v Dobrovicích. Muži se neumístili, ale ženy si odnesly vítězství a postup do krajské soutěže. V Benešově u Prahy obhájily zlato a postup do celonárodní soutěže, konané 9. srpna v Pardubicích, měly zajištěny. I tam skončily s krásným výsledkem a získaly páté místo.



Budování asfaltové cesty na Svobodíně, 1972

Výstavba – „V srpnu a v září byla provedena rekonstrukce vozovky přes Svobodín od nádraží až na konec vsi nákladem 120 000 Kčs. V Bechově byla zbořena bývalá Bobkova obytná budova č.p. 11, jelikož nebyla od roku 1949 obydlená, a proto také neudržovaná a tím sešlá.“ (Bývalí majitelé byli vystěhováni, v objektu „hospodařilo“ JZD a později Státní statek.)

Rok 1973

Vznik chatové osady – Podoba naší vesnice se začala počátkem 70. let měnit. Většina starousedlíků celkem nelibě nesla, že se na Obci začalo se stavbou nových rekreačních chat. Pozemek nad cestou, směrem k lesu, byl původně porostlý různými remízky, v nichž jsme jako děti nacházely místo na hraní, na schovávanou a ti starší i k prvním milostným setkáním. Během pálení čarodějnic jsme se tam uchýlovali před zraky dospělých a užívali si volnosti. To všechno nám najednou mizelo před očima. Chataři si začali dělat na leccos nároky, začalo jim vadit pálení ohňů, zmenšili a upravili si bývalé fotbalové hřiště, my Bechováci jsme si nesměli ani napumpovat vodu ve studni. Už nás nebavilo chodit „na kopeč“. Byl jiný a už nebyl náš. První dvě chaty se objevily v roce 1973 a v dalších letech přibývaly nové.

Hospoda – Od května 1971, kdy odešla z pohostinství na Svobodíně paní Hynková z Mladé Boleslavi, převzala vedení nová vedoucí paní Gobiová. Na podzim v roce 1971 ji vystřídal František Kropáček, ale už v r. 1972 před Vánocemi odešel s dosti značným mankem a hostinec zůstal do května 1973 zavřený. V polovině května sem byl dosazen pan Stehlíček z Mladé Boleslavi. Provedl úpravu vnitřních prostor, rozšířil je, k lokálu přibyla ještě jedna menší místnost. „Takže od listopadu z toho je docela slušná restaurace,“ píše tehdejší kronikář. V říjnu 1974 byl dosazen nový vedoucí jménem Žák.

Rok 1974

Počasi – „...takže posekaná tráva větší shnila na lukách a tím se zpozdlily žně o celých 14 dní, ale pak bylo do 14. října pěkně, takže obilí se sklídilo dobře a většina brambor též, ale od 18. října zase přišlo nepřetržitě do 15. listopadu a v tomto počasí se za strašných podmínek musela sklízet řepa a jediné za pomoci všech složek Národní fronty, závodů a armády jak naší, tak sovětské, byla dopravena do cukrovarů.“



O natření nové čekárny se postarali mladí, Bechov 1975

Škola – V roce 1973 byla na bývalé škole přeložena střecha eternitem, původní brídlice byla už rozhašená. Došlo i k úpravě záchodů a dřevníku. O rok později byly do budovy bývalé školy pořízeny nové splachovací záchody v hodnotě 70 000 korun.

V akci Z – byla vybudována za 18 000 korun kanalizace vedoucí od Bobkových (dnes ranč pana Oldřicha Krále) do rybníka. Původně prашná cesta od požární zbrojnice nahoru na Obec dostala asfaltový povrch. Náklady činily 80 000 korun. Několik stavebníků dostalo nenávratnou půjčku na stavbu rodinných domků. Výše půjčky se pohybovala mezi 15 a 25 tisíci.

Požárníci – „Požárníci se 1. června zúčastnili oslavy 80 let trvání sboru ve Vlčím Poli, kde byla pořádána okrsková soutěž, dvěma mužstvy (starší a mladší), kdež se mužstvo mladší umístilo jako první a starší na místě druhém z přítomných jedenácti družstev. Ženy se zúčastnily též, přestože tam byly samy, provedly cvičení výborně. Dále se zúčastnilo družstvo dorostu soutěže dorosteneckého cvičení v Jabkenicích dne 8. června a také se tam dobře umístilo.“

Státní statek – zavádí od 1. ledna postupně chov černostrakatých krav. Ke konci roku jich mají ustájených 26 kusů.

Rok 1975

Sloučení národních výborů – Od 1. ledna došlo k už několik let plánovanému sloučení MNV Dolní Bousov, Rohatsko, Bechov a Vlčí Pole. Střediskovou obcí se stal Dolní Bousov. Členy rady se za Bechov stali jen dva poslanci. Josef Bartoň byl zvolen předsedou MNV a Josef Kyzivat předsedou občanského výboru. „Tato změna zůstane do budoucna pamětihodnou událostí.“

V akci Z – byla vybudována první část (od obecního domku ke kolejím) kanalizace na Svobodíně za 28 000 Kčs. Do autobusové čekárny byly pořízeny čtyři lavice a ve vsi se objevily dvě nové vývěsní tabule.

Požárníci – si i v tomto roce vedli velice dobře. Při celookresním hodnocení se umístili ve velké konkurenci asi sta obcí na druhém místě. Jako odměnu obdrželi 10 000 korun.

Ingrid Mendlíková

Lukostřelba Dolní Bousov

Na lukostřelbu v Dolním Bousově chodí pravidelně 20 členů a další sportovci si přijdou zastřílet podle nálady a času jen někdy. Někteří chtějí udělat něco pro zdraví a zasportovat si, jiní to berou jako závodní sport.

Zapsání našeho spolku do Českého lukostřeleckého svazu má svá pravidla a trvá delší dobu. Proto náš spolek, aby bylo možné pro některé sportovce, kteří již chtějí závodit, zaštilil 1. královský spolek na Tyršově Vrchu v Praze 4. Za tento klub vedoucí spolku Kišš závodí již 12 let. V halové sezóně za rok 2024/2025 byl pod tímto klubem umožněn start třem lukostřelcům v kategorii holých luků mužů. Byli to Brynich Aleš z Loukova, Hanuš Štěpán z Mladé Boleslavi a Samler Michal ze Sobotky.

Všichni se drželi statečně na všech závodech, které museli absolvovat. Jen 8 nejlepších se mohlo zúčastnit finále halových závodů na Tyršově kopci, kam se probíjaval i Hanuš Štěpán a obsadil krásné 4. místo.

Dále se mohli všichni tři zúčastnit i Mistrovství České republiky, které se konalo v Nymburce. Zde střelilo celkem ve všech kategoriích 220 střelců z celé ČR. V kategorii holých luků se umístili v druhé půlce střelců, což je krásný výsledek.

Oskar Kišš se umístil v letní sezóně 2024 ve své kategorii kladkových luků na 1. místě a obhájil titul Mistra ČR. V halové sezóně zimní 2024/2025 se mu také

dařilo. Na mistrovství ČR ve své kategorii se umístil také na 1. místě a získal Mistra ČR za tuto sezónu.

Děti, které na lukostřelbu chodí, by na závody chtěly jezdit také. Musí však nejprve nastřílet 100 šípů za hodinu na dálku 30 m, aby mohly vůbec odstřílet závody a udržet krok s dalšími soupeři. Nyní naše děti střílí na dálku 18 m.

Lukostřelba probíhá na lukostřelnici u fotbalového hřiště každý čtvrtek a neděli, podrobněji viz www.lukostreslbadolni-bousov.cz

Děkujeme všem občanům Dolního Bousova, který drží našim střelcům palce a přeje jim krásné výsledky v lukostřelbě.

Kiššovi

Stolní tenis

Soutěže stolních tenistů soutěže skončily na přelomu března a dubna. Ze čtyř dolnobousovských družstev žádné nepostupuje ani nesestupuje. Sportovní drama se však odehrálo až do posledního kola ve 3. třídě, kdy o sestupujícím rozhodovalo až poslední utkání.

Družstvo A v 1. třídě obsadilo 6. místo. O jedno si tak polepšilo proti předchozí sezóně. Jednoznačně nejlepší byla Martina Vlasáková s úspěšností 77 %. Umístila se mezi TOP 10 celé soutěže a to na 9. místě podle úspěšnosti a na 8. místě podle hodnocení „STR“. Je tak nejlepší hráčkou v regionu. Kladnou úspěšnost měl i druhý v pořadí Miloslav Štolovský (55 %). Základní sestavu áčka ještě doplňovali Milan Ungr (44 %) a Jan Noha (28 %).

O výsledku často rozhodují čtyřhry. Dvojice Vlasáková-Štolovský se stala nejlepší dvojicí celé soutěže. Úspěšnost 81 % (skóre 17: 4). Během sezóny se v áčku vystřídal 9 hráčů.

Družstvo B prožilo divnou sezónu v tom, že soutěž hrálo pouze 8 družstev. Doufáme, že pro následující sezónu již to bude „normální“ počet 12. Nakonec skončilo na 4. místě, i když po většinu sezóny se pohybovalo ještě výše. Závěr byl ovlivněn zraněním jednoho z hráčů základu. Nejúspěšnějším hráčem byl Miroslav Doubek (67 %) a za nim Martin Vilhan (63 %). V hodnocení výkonnosti hráčů „STR“ mají pořadí obrácené. Dalšími hráči základu byli Jaroslav Kohout (58 %) a Jaroslav Pavlišta (41 %). Ve čtyřhrách byla velmi úspěšná dvojice Doubek-Vilhan (71 %), která byla v soutěži druhou nejlepší. Aspoň v jednom utkání za béčko nastoupilo celkem 11 hráčů.

Céčko obsadilo ve 3. třídě 10. místo. Vzhledem k tomu, že z 12 družstev dvě sestupují, bylo velmi zajímavé, že v posledním kole jsme se utkali s dalším a jediným možným kandidátem sestupu, kterým bylo družstvo Plazy B. K udržení nám stačila remíza. Nakonec jsme vyhráli 11 : 7 a soutěž udrželi. Nejlepším hráčem byl Hubert Odstrčilík (70 %) a druhým byl

Vladimír Vitmajer (57 %). Základ dále tvořili Jan Jihlavec (46 %) a Martin Hanč (44 %). Dvojice Jihlavec-Odstrčilík byla ve čtyřhrách 4. nejlepší v soutěži (73 %). Během sezóny nastoupilo celkem 10 hráčů a hráček.

Ve 4. třídě hrálo 13 družstev a děčko skončilo na 8. místě. Nejlepším hráčem byl Hubert Odstrčilík, který s úspěšností 79 % byl pátým nejlepším hráčem soutěže. Pro příští sezónu se přesune do základu céčka. Druhým co do úspěšnosti byl Roman Malucha (58 %) a třetím Jiří Kužel (53 %). Dvojice Odstrčilík-Malucha vyhrála všech svých osm zápasů ve čtyřhře. Úspěšná byla rovněž dvojice Kužel-Malucha (64 %). V utkáních se vystřídal celkem 8 hráčů a hráček.

Do bodovacích turnajů mládeže se zapojilo v celém regionu celkem 48 dětí. Z Dolního Bousova se některých turnajů zúčastňovali Jakub Král (celkově 27. místo), Vít Noha (33) a Ester Lašáková (38).

Kroužek stolního tenisu navštěvuje 9 dětí, z nich již pět již získalo registraci.

Jan Jihlavec

Zpravodaj Bousovák, vychází jako dvouměsíčník. Vydavatel: Město Dolní Bousov, nám. TGM 1, 294 04 Dolní Bousov, IČ: 00237680. Vydání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Pověřená redaktorka: Ing. Dita Říhová. Redakce: Ing. Dita Říhová, Miloslav Ječný, Zuzana Zemanová. Náklad 1350 ks výtisků. Grafická úprava a tisk MS Polygrafie s.r.o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.

Příspěvky a inzerci přijímá Městská knihovna a infocentrum, tel.: 322 312 001, 322 312 002, infocentrum@dolni-bousov.cz. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje. Uzávěrka příštího čísla 15. 7. 2025. Později podané příspěvky nebo neuhrazené inzertaty nebudou otištěny. Děkujeme za pochopení.



Na akci ke Dni matek dne 7. 5. v Šolcově statku proběhla dílnička s výrobou papírových přání maminkám. Součástí bylo sázení rostlin pro maminky.



Úklid 25. 4. 2025 (Foto k textu na str. 16)



Výlet do Nepřívěče 26. 4. 25



Zvyk chodit řehtat a na bílou sobotu vybírat se na Bechově a Svobodíně stále udržuje



Velikonoční pondělí na Bechově a Svobodíně je vždy veselé



Časopis Školák získal 1. místo ve Středočeském kraji, (zleva) Antonín Škorpa, Adam Havelka, Anna Jinochová, Nela Havelková, Patrik Kuntoš.



Děti z MŠ došly čarodělnickým průvodem až k připravené hranici



Florbalová liga volného času - mladší žáci



Florbalová liga volného času - starší žáci



Oskar Kišš (uprostřed) se umístil v letní sezóně 2024 ve své kategorii kladkových luků na 1. místě a obhájil titul Mistra ČR.



Lukostřelba Dolní Bousov



Anděla Kubečková



Markus Balog



Amálie Mrkvičková



Nela Svobodová



Rozálie Boučková



Sebastián Zeler



Tomáš Strakatý



Dětský den

ZOO



21.6. 2025 od 15:00, Areál v Břízkách
Dolní Bousov

Program

Atrakce

- Nafukovací atrakce
- Malování na obličej
- Barmanská školička

Vystoupení

- Hula hop tanečnice z obručkami
- Vrháč nožů
- Quicke change magické rychlopřevleky
- Nanajské tance - tančící panáci
- Klaunské vystoupení
- Trapnomagie vtipný kouzelník
- Židličky - zábavná hra pro děti s klaunem
- Muzikál - vtipné vystoupení s publikem
- Papoušci
- Jízda na ponících

Moderátorka: Lucie Unger Adamcová
K poslechu zahrají Pohodáři MB
Občerstvení zajištěno, vstup zdarma



Sponzoři

